

Зелена рибальська оселя...

Платон Воронько

Зелена рибальська оселя
На березі моря в степах.
Стою, посивілий, мов скеля, —
Солоний пилок на губах.
Я сміх свій у збудженім щасті
Ловлю у юнацькім рою.
Чужі — корабельні снасті,
Бувалі в чужім краю.
Чужі — пересмаглі губи,
І мускулів сила — чужа.
А сміх мій, далекий і любий,
Мов та волошкова межа
У рідному рівному полі,
І зустріч на тій межі,
І перше кохання,
І болі,
І щастя моє — крізь чужі.